

[Industriministeren]

Ungarn.....	9	7	10	12	34
Østrig.....	6	12	4	8	25
Andre lande i Europa.....	5	7	16	9	23
Australien.....	5	2	2	5	11
Canada.....	6	7	2	7	7
Foren. Stater i Amerika.....	184	223	143	180	485
Japan.....	41	28	37	52	112
New Zealand.....	-	-	-	1	2
Andre lande uden for Europa.....	3	5	1	3	16
I alt.....	1.089	1.054	958	1.046	2.506

Spm. nr. S 370

Til udenrigsministeren (11/1 89) af:

Breckmann (Fær.):

»Har den danske regering besluttet sig til en handlingsplan med henblik på afskaffelse af sanktionslovgivningen mod Namibia, når nu det internationale fællesskab har aftalt at sætte FN-resolution 435 om Namibias selvstændighed i kraft i tidsrummet april–november i år, eller stiller Danmark som betingelse for afblæsning af sanktionerne imod Namibia, at det kommunistiske SWAPO vinder valget i efteråret?«

Begrundelse

Den danske udenrigsminister har lagt pres på Færøernes Lagting – imod Lagtingets flertalsbeslutning for et par år siden – for at påtvinge Færøernes lovgivende forsamling den danske sanktionslovgivning mod Namibia.

Færøske fiskere har under beskyttelse af international privatret og i fuld lovlighed efter færøsk lovgivning på dette suveræne område indgået aftaler med namibiske fiskeriselskaber om at opnå fiskerettigheder i namibisk farvand og lande alle fangster i lokal havn – i modsætning til de især østeuropæiske skibe, der under skalkeskjul af ICSEAF udplyndrer havrigdommene og sejler østen om Jerntæppet med fangster for milliardbeløb årligt.

Hvis Færøernes Lagting lader sig presse af den danske regering (og af Grønlands landsstyre for øvrigt, der alligevel agter at nægte EF og dermed Færøerne rejkvoter næste år) til at boykotte Namibia på et tidspunkt, hvor hele verden hæver sanktionerne imod Namibia og forpligter sig til at yde landet økonomisk og anden bistand ved dets overgang til selvstændighed, vil denne danske afpresning medføre mil-

liontab for de færøske mandskaber og skibe, der som følge af manglende fiskerimuligheder andre steder har indgået fiskeriaftaler med Namibia som en mulig sidste udvej for at overleve økonomisk.

Svar (23/1 89):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I den danske sanktionslovgivning mod Sydafrika og Namibia, der blev gennemført ved tre love i 1985–86 vedrørende forbud mod henholdsvis nyinvesteringer, kulimport og samhandel i øvrigt, er det forudset, at de pågældende love ved Namibias overgang til selvstændighed vil kunne begrænses til alene at omfatte Den Sydafrikanske Republik. Regeringen har til hensigt at gennemføre denne ændring af de tre love, således at Namibia ved overgangen til uafhængighed ikke længere er omfattet af den danske sanktionslovgivning mod Sydafrika. Denne ændring vil i overensstemmelse med de pågældende love blive gennemført ved kongelig anordning.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til færøske fiskeres aftaler indgået med »namibiske fiskeriselskaber om at opnå fiskerettigheder i namibisk farvand og lande alle fangster i lokal havn«. Det må på denne baggrund her fremhæves, at det endnu er uafklaret, hvorvidt Walvis Bay-enklaven kommer til at indgå i et uafhængigt Namibia, idet Sydafrika i forbindelse med forhandlingerne om Namibias uafhængighed har fastholdt, at Walvis Bay fortsat skal udgøre en integreret del af Den Sydafrikanske Republiks territorium. Såfremt dette bliver tilfældet, vil den danske sanktionslovgivning fortsat omfatte Walvis Bay og dermed landing af fisk til de sydafrikanske fiskeriselskaber i havnen i Walvis Bay.

Det færøske landsstyre valgte i 1986 at behandle den danske sanktionslovgivning over